

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5122207895
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5122207895.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Brniakovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom U. XX, XXX XX V. - mestská časť F. U., proti žalovanému: C. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, XXX XX K., zastúpenému Mgr. Lukášom Kysuckým, advokátom, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 819/1, 010 01 Žilina, IČO: 53 528 531, o zaplatenie sumy 3.702,62 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 25Csp/50/2022-118 zo dňa 4. júla 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 25Csp/50/2022-118 zo dňa 4. júla 2023 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením odmietol podanie (prvá veta výrokovej časti). Zároveň žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (druhá veta výrokovej časti).

2. Uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal súdneho výroku, ktorým by bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.702,62 eur s príslušenstvom. Podanie žalobcu nespĺňalo náležitosti riadneho podania podľa ust. § 127 a § 132 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). S poukazom na uvedené uznesením č. k. 25Csp/50/2022-112 zo dňa 01.06.2023 bol žalobca vyzvaný na odstránenie väd podania a to, aby v lehote 10 dní od doručenia uvedeného uznesenia pod následkom odmietnutia podania odstránil vady podania uvedené v uznesení:

- o pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, z obsahu ktorých skutočností by bolo možné zistiť rozsah nároku žalobcu, - o označenie dôkazov, pretože uvedené podanie žalobcu všeobecne konštatuje (bez riadneho zdôvodnenia) údajnú dôvodnosť nároku žalobcu vo vyčíslenej výške, pričom z obsahu predmetného podania nie je možné vôbec zistiť, prečo a akým spôsobom žalobca napočítal: a) žalovanú sumu 3.702,62 eur, b) úrok 5 % ročne zo sumy 3.702,62 eur od dátumu 28.02.2020 (deň omeškania). Navyše, podľa názoru súdu prvej inštancie by žaloba mala obsahovať aj skutočnosti: c) či zmluva obsahuje/neobsahuje všetky náležitosti zmluvy [§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov], s odkazom na zmluvu, d) žalobca v žalobe mal uviesť a zdokladovať splnenie si povinnosti veriteľa podľa ust. § 7 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., e) v žalobe absentuje dôkaz o vykonaných úhradách (dôkaz o úhrade 3.553,88 eur), f) chýba akýkoľvek doklad o doručení upozornenia žalovanému v zmysle ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), preukazujúci tvrdenie doručenia. V konkrétnom prípade bolo nevyhnutné konštatovať, že podanie žalobcu je vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (s obsahom na charakter spotrebiteľského sporu) neúplné a nezrozumiteľné, z obsahu ktorého podania nie je možné zistiť, či nárok žalobcu je dôvodný a ak áno, v akom rozsahu, či žalobca správne vypočítal uplatnený nárok na súde v žalovaných

sumách. Vyššie uvedená výzva súdu prvej inštancie vo forme uznesenia bola žalobcovi a jeho právnomu zástupcovi doručená obom dňa 07.06.2023.

3. Súd prvej inštancie ďalej citujúc ust. § 129 ods. 1 až 4 CSP s poukazom na skutočnosť, že žalobca na doručení výzvy súdu prvej inštancie nereagoval, svoje podanie neopravil a ani nedoplnil v zmysle výzvy, odmietol podľa ust. § 129 ods. 3 CSP podanie žalobcu ako neúplné a nezrozumiteľné.

4. Proti uzneseniu v celom jeho rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, pričom navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Napadnuté uznesenie považoval žalobca za nesprávne. Bol toho názoru, že napadnuté uznesenie bolo vydané predčasne. V žalobe boli uvedené všetky potrebné informácie a dôkazy na to, aby sa konanie mohlo riadne začať. V zmluvných dokumentoch, ktoré tvorili prílohu žaloby a taktiež v samotnej žalobe sa nachádza väčšina informácií, na ktoré sa uznesením súd prvej inštancie dopytoval (prehľad splátok a úhrad, informácia k výpočtu žalovanej istiny, informácia k začatiu úročenia, súčet vykonaných úhrad). Informácie, ktoré neboli súdu prvej inštancie jasné, resp. boli považované za sporné, mohli byť riešené aj po začatí konania a objasnené na výzvu súdu prvej inštancie.

6. Súd prvej inštancie s odôvodnením prečo nemieni o odvolaní rozhodnúť podľa ust. § 129 ods. 4 CSP predložil vec odvolaciemu súdu.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie bolo podané oprávneným subjektom - žalobcom, ktorého žalobu súd prvej inštancie odmietol a proti ktorému priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania

(§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť takýmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. b) a m) CSP], preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, konštatujúc dôvodnosť odvolania žalobcu, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v celom jeho rozsahu, teda v prvej vete jeho výrokovej časti, ako aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania (druhá veta výrokovej časti), zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

8. Odvolací súd považoval odvolanie žalobcu proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie za dôvodné, keďže bol naplnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, teda že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

9. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie postupujúc podľa ust. § 129 ods. 3 CSP odmietol podanie žalobcu [zjavne žalobu zo dňa 19.09.2022 doručení súdu prvej inštancie dňa 27.09.2022 (viď doručka na č. I. 31 spisu, ako aj potvrdenie o podaní žaloby na č. I. 34 spisu); v spise je potom nesprávne vyznačená podacia pečiatka Okresného súdu Žilina s dátumom podania žaloby na súde prvej inštancie ako „došlo: 28.09.2022“], ktorým sa ešte pôvodný žalobca (X. J., a. s.) voči žalovanému domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 3.702,62 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.02.2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Súd prvej inštancie odôvodnil napadnuté rozhodnutie o odmietnutí žaloby tým, že ani postupom podľa ust. § 129 ods. 1 a 2 CSP žalobca neodstránil vady žaloby a pre tento nedostatok nebolo možné v konaní pokračovať. Súd prvej inštancie mal za to, že zo žaloby nebolo možné zistiť, či nárok žalobcu je dôvodný a ak áno, v akom rozsahu, či žalobca správne vypočítal uplatnený nárok na súde v žalovaných sumách. Konkrétne nebolo možné vôbec zistiť, prečo a akým spôsobom žalobca napočítal: a) žalovanú sumu 3.702,62 eur a b) úrok 5 % ročne zo sumy 3.702,62 eur od 28.02.2020 (deň omeškania). Navyše podľa súdu prvej inštancie mala žaloba obsahovať aj a) skutočnosti či zmluva obsahuje/neobsahuje všetky náležitosti zmluvy [§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.] s odkazom na zmluvu, b) žalobca mal v žalobe uviesť a zdokladovať splnenie si povinnosti veriteľa podľa ust. § 7

a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., c) v žalobe absentoval dôkaz o vykonaných úhradách (dôkaz o úhrade sumy 3.553,88 eur) a d) chýbal akýkoľvek doklad o doručení upozornenia žalovanému v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, preukazujúci tvrdenie doručenia.

10. Odvolací súd považuje za potrebné ďalej uviesť, že v zmysle ust. § 132 ods. 1 CSP, sa v žalobe okrem všeobecných náležitostí podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 CSP). Všeobecnými náležitosťami podania sú uvedenie: a) ktorému súdu je podanie určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis.

11. Podľa ust. § 129 ods. 1 CSP ak ide o podanie vo veci samej (§ 123 ods. 2 CSP, medzi ktoré zákon vypočítava aj žalobu), z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V unesení podľa ust.

§ 129 ods. 1 CSP súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť (§ 129 ods. 2 CSP). Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to však iba v prípade, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať (§ 129 ods. 3 CSP).

12. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca (resp. pôvodný žalobca označený ako: „X. a. s.; skrátený názov: X., a. s., so sídlom U. O. 1, XX XXX V.-E., C.: 31 320 155“) sa žalobou zo dňa 19.09.2022, adresovanou a doručenou Okresnému súdu Žilina (súdu prvej inštancie) dňa 27.09.2022, proti žalovanému (označenému ako: „C. E., nar. XX.XX.XXXX, V. XXXX/XX, XXX XX K.“) domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 3.702,62 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.02.2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žaloba bola podaná v elektronickej podobe s autorizáciou podľa osobitného predpisu (viď výsledok informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe na č. I. 32 spisu). Z doposiaľ uvedených skutočností je zrejmé, že žaloba obsahovala tak riadne uvedenie všeobecných náležitostí podania podľa ust. § 127 ods. 1 písm. a), b), d) a e) CSP a osobitných náležitostí žaloby podľa ust. § 132 ods. 1 CSP, konkrétne označenie strán sporu v súlade s ust. § 133 ods. 1 a 2 CSP a žalobný návrh (petit).

13. Žalobca (resp. pôvodný žalobca) v žalobe (bod 1) uviedol, že so žalovaným uzatvorili spolu dňa 14.11.2017 zmluvu o pôžičke č. 7189969 / 8610501688 (evidenčné číslo zmluvy / príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 5.500,- eur („schválená výška pôžičky“). K týmto tvrdeniam označil ako dôkaz na ich preukázanie: Zmluva o pôžičke + Zmluvné podmienky.

14. Ďalej v bode 2 žaloby uviedol, že podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 161,54 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 7.753,92 eur. Do dnešného dňa (pozn. datovania žaloby) uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 3.553,88 eur. K týmto tvrdeniam označil ako dôkaz na ich preukázanie: Prehľad splátok a úhrad.

15. V bode 3 žaloby citujúc ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 22.12.2019 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil a žalobca využil oprávnenie v zmysle uvedeného ustanovenia a dňa 19.02.2020 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.02.2020 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Do dnešného dňa (pozn. datovania žaloby) žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 10.2 zmluvných podmienok. K týmto tvrdeniam žalobca označil ako dôkaz na ich preukázanie: Predžalobná upomienka + Doručenka, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (bez doručenky).

16. Pokračujúc v bode 4 žaloby žalobca uviedol, že celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 3702,62 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. V zmysle čl. 15.2 (pozn. zjavne zmluvných podmienok) sa zásielka považuje za doručení piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 428,16 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatnil.

17. Napokon v bode 5 žaloby žalobca uviedol, že ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 7256,50 eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatení Spolu Istina (eur): „26 161,54 4200,04 3056,46 = 7256,5“. Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 3.553,88

eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. V zmysle § 121 ods. 3 OZ sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením, t. j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady žalobca eviduje v Prehľade splátok a úhrad (v stĺpci „MP3“) vo výške 0,- eur. Istina + Náklady - Úhrady = Dlžná suma; 7256,50 eur + 0,- eur - 3.553,88 eur = 3.702,62 eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ vo výške 4.130,78 eur zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 428,16 eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného: Dlžná suma - Neuplatnené náklady = Žalovaná suma: 3.702,62 eur - 0 eur = 3.702,62 eur.

18. Vzhľadom na uvedený obsah žaloby dospel odvolací súd k záveru, že žaloba obsahuje aj ďalšie osobitné náležitosti podľa ust. § 132 ods. 1 CSP, a to pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností (skutkové vymedzenie žalovaných nárokov) a žalobca súčasne označil aj dôkazy na ich preukázanie. Týmto bola v žalobe uvedená i ďalšia všeobecná náležitosť podania podľa ust. 127 ods. 1 písm. c) CSP.

19. K súdom prvej inštancie vytknutým vadám žaloby možno uviesť, že z obsahu žaloby možno zistiť, ako žalobca vypočítal (vyčíslil) žalovanú sumu 3.702,62 eur. Je zrejme, že žalovaná suma 3.702,62 eur je výsledkom rozdielu súčtu prvých 26 predpísaných splátok vo výške 161,54 eur (t. j. sumy 4.200,04 eur = 26 splátok x 161,54 eur) a zosplatneného zvyšku istiny pôžičky v sume 3.056,46 eur a žalovaným celkovo uhradenej sumy 3.553,88 eur (4.200,04 eur + 3.056,46 eur - 3.553,88 eur = 3.702,62 eur). Neobstojí tak záver súdu prvej inštancie, že zo žaloby nie je možné vôbec zistiť, prečo a akým spôsobom žalobca napočítal žalovanú sumu 3.702,62 eur, keď z opisu rozhodujúcich skutočností a vyššie uvedeného výpočtu je táto skutočnosť viac ako zrejma. Verifikácia správnosti tohto žalobcom vykonaného vyčíslenia, resp. dôvodnosti takto vyčíslenej pohľadávky je následne už vecou samotného posúdenia veci procesným súdom po vykonanom dokazovaní.

20. Pokiaľ súd prvej inštancie žalobcovi ako ďalšiu vadu žaloby vytkol to, že z obsahu žaloby nemožno zistiť (prvý) deň omeškania (28.02.2020), od ktorého si žaloby uplatnil žalobou nárok na zaplatenie úrokov (pozn. správne úrokov z omeškania) vo výške 5 % ročne zo sumy 3.702,62 eur, ani v tomto nemohol dať odvolací súd súdu prvej inštancie za pravdu. Žalobca v žalobe výslovne uviedol, že žalovaný bol informovaný listom zo dňa 22.02.2020 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru o zosplatnení úveru, ktorý žaloba považoval za doručený v zmysle čl. 15.2 zmluvných podmienok za doručený 5 dňom po odoslaní, t. j. dňa 27.02.2020. Súčasne vo väzbe na to, žalobca uviedol, že si uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti (t. j. od 28.02.2020). Žalobca teda skutkovo vymedzil počiatok omeškania žalovaného so zaplatením žalovanej sumy 3.702,62 eur. Opätovne možno uviesť, že posúdenie správnosti právneho záveru žalobcu o počiatku omeškania žalovaného so zaplatením žalovanej sumy 3.702,62 eur je už následne vecou samotnej rozhodovacej činnosti súdu po vykonanom dokazovaní.

21. Súd prvej inštancie v ďalšom vytkol žalobcovi ako vadu jeho žaloby, že žaloba by mala obsahovať aj skutočnosť, či predmetná zmluva obsahuje/neobsahuje všetky náležitosti zmluvy s odkazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Názor prezentovaný súdom prvej inštancie však nemá akýkoľvek zákonný podklad, keďže posúdenie otázky, či predmetná zmluva, na podklade ktorej si žalobca uplatňoval žalované nároky, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a či sa na ňu tak vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., teda aj ust. § 11 ods. 1 písm. b) tohto zákona, je otázkou právnou a nie skutkovou. Žalobca v žalobe uviedol všetky obsahové náležitosti zmluvy, na podklade ktorej si žalobou uplatňoval nároky. Treba zdôrazniť, že opísanie rozhodujúcich skutočností slúži na vymedzenie predmetu konania po skutkovej stránke. Právnu charakteristiku opísaného skutkového deja nie je potrebné v žalobe uvádzať. Súd pri svojom právnom posúdení veci nie je právnym názorom strán sporu viazaný, čo vyplýva zo zásady iura novit curia (právo pozná súd). Ak potom žalobca nemá povinnosť právne kvalifikovať žalovaný nárok, nemôže mať povinnosť uviesť v žalobe také skutočnosti, na podklade ktorých si neuplatňuje žalované právo, a to aj napriek tomu že takéto skutočnosti by mohli mať po právnej kvalifikácii žalovaného nároku súdom pre rozhodnutie v merite veci podstatný význam. Pokiaľ tak potom žalobca takéto skutočnosti netvrdí, hoc takúto povinnosť uviesť ich v žalobe nemal a súčasne ich nepreukáže, vystavuje sa tým riziku procesného neúspechu v podobe na neho negatívne dopadajúceho rozhodnutia (zamietnutia žaloby), nie však v podobe odmietnutia jeho žaloby. Ak teda všeobecný súd uloží strane sporu doplniť také údaje v žalobe, ktoré procesný kódex obligatórne nepožaduje, tieto okolnosti nemôžu byť na ujmu tejto strany a ani dôvodom na odmietnutie žalobného návrhu v merite veci (k tomu náleží Ústavného súdu SR spis. zn. III. ÚS 108/2010 zo dňa 20.04.2010). Rovnaké závery potom je možné vztiahnuť aj na súdom prvej inštancie vytknutej vade žaloby v podobe absencie uvedenia a zdokladovania povinnosti veriteľa podľa ust. § 7 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010

Z. z. Procesným následkom nepreukázania splnenia povinnosti podľa ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľa posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je odmietnutie žaloby súdom, ale prípadné úplné/čiastočné zamietnutie jeho žaloby súdom potom, ako by tento dospel k hmotnoprávnemu záveru podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.

22. Napokon súd prvej inštancie ako vadu žaloby vytkol žalobcovi to, že v žalobe absentoval dôkaz o vykonaných úhradách (dôkaz o úhrade sumy 3.553,88 eur) a akýkoľvek doklad o doručení upozornenia v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ žalovanému, preukazujúci tvrdenie žalobcu o jeho doručení žalovanému. V súvislosti s týmto odvolací súd poukazuje na to, že podľa ust. § 132 ods. 3 CSP žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Nesplnenie tejto povinnosti však nemôže byť v žiadnom prípade dôvodom na odmietnutie žaloby, pretože nejde o vadu návrhu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti, ako už bolo vyššie uvedené, môže viesť len k pre žalobcu procesne negatívnemu rozhodnutiu súdu v merite veci.

23. Len na margo doposiaľ uvedeného odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie po podaní žaloby postupoval tak, že vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu a následne žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu. Z tohto postupu teda implicitne vyplýva, že súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žaloba nemá vady a na jej podklade možno vydať meritórne rozhodnutie. Až po podaní odporu proti tomuto platobnému rozkazu žalovaným, v ktorom žalovaný namietal mimo iné aj o, že žalobca v žalobe neuviedol, akým spôsobom veriteľ overil jeho bonitu (§ 7 zákona č. 129/2010 Z. z.) a že žalobca nepredložil dôkaz o doručení oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti, a teda nepreukázal dôjdeutie tohto právneho úkonu veriteľa do dispozície žalovaného a po doručení odporu na vyjadrenie žalobcovi, začal súd prvej inštancie postupovať podľa ust. § 129 CSP.

24. Vo všeobecnosti odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov strán civilného sporového konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov strán, ktoré nemajú oporu v zákone, idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu. Výklad a používanie ust. § 129 ods. 1 až 3 CSP musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo strany na súdnu ochranu podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Výkladom a používaním ust. § 129 CSP nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu (nález Ústavného súdu SR spis. zn. IV. ÚS 1/2002 zo dňa 26.09.2002).

25. Odvolací súd zároveň konštatuje, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v časti o nároku na náhradu trov konania (druhá veta výrokovej časti napadnutého uznesenia) vôbec neodôvodnil (odôvodnenie rozhodnutia úplne absentuje).

26. V nadväznosti na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie svojím procesným postupom porušil právo žalobcu na súdnu a inú právnu ochranu podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivý proces podľa ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Preto, konštatujúc dôvodnosť odvolania [naplnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP], odvolací súd napadnuté uznesenie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v celom rozsahu, teda v prvej vete jeho výrokovej časti, ako aj v závislom výroku [§ 379 písm. a) CSP] o nároku na náhradu trov konania (druhá veta výrokovej časti), zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

27. Súd prvej inštancie tak v ďalšom konaní postupujúc v súlade s ust. § 167 CSP, prípadne aj ust. § 150 ods. 2 CSP, vo veci nariadi pojednávanie (§ 177 ods. 1 CSP), na ktorom vec prejedná a po vykonanom dokazovaní v zmysle ust. § 185 a nasl., prípadne aj ust. § 295

a § 296 CSP, spor nanovo rozhodne. Pri svojom postupe bude dbať na odlišnosť povinnosti strán tvrdiť rozhodné skutočnosti a dôkaznej povinnosti strán svoje tvrdenia preukázať (čl. 8 CSP). V tomto kontexte bude starostlivo dbať aj na posúdenie otázky dôkazného bremena tej ktorej strany sporu, inak povedané toho, ktorú z procesných strán zaťažuje bremeno dôkazu na preukázanie určitej pre rozhodnutie podstatnej skutočnosti.

28. Napokon v novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP]. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].